

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 19.221 van 25 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER/WND. VOORZITTER VAN DE IIde/IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Congolese nationaliteit, op 25 november 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 23 november 2008 houdende teruggrijping en van de beslissing van dezelfde datum tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, aan verzoekster ter kennis gebracht op 23 november 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2008 om 18 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA loco advocaat G. LUZOLO KUMBU die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

X, van Congolese nationaliteit, en in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Belgische ambassade in de Democratische Republiek Congo, werd op 23 november 2008 om 09.00 uur door de grenscontrole aangehouden en ondervraagd over haar reisdoel. Op 23 november 2008 wordt zij in kennis gesteld dat haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) omdat zij niet in het bezit is van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken. Dezelfde dag wordt verzoekster in kennis gesteld van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

De eerste beslissing is gemotiveerd als volgt:

“(…)

Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)

Het (de) volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Betrokkene verklaart om zakelijke redenen naar België te reizen. Zij blijft echter alle details omtrent haar reisintenties schuldig en kan geen enkel document voorleggen waaruit een gepland zakelijk verblijf in België blijkt (informatie over te contacteren zakenpartners, contactadressen, prospectie). Ze heeft bovendien geen hotelreservatie.

(…)

De motivering van de tweede beslissing luidt als volgt:

“(…)

Overwegende dat de teruggrijping van Nakabamb Ilung, Chouna niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en betrokkene steeds ter beschikking moet zijn van de vervoerder, die verplicht is de teruggrijping zo snel mogelijk te realiseren, wordt het noodzakelijk geacht betrokkene vast te houden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats om de teruggrijping te waarborgen.

(…)

In uitvoering van het bovengenoemd artikel 74/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om betrokkene vast te houden te Brussels Airport – INAD's centrum in internationale zone.

(…)”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

1. Krachtens artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (koninklijk besluit van 21 december 2006) kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
2. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoekster van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoekster dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoekster aan te tonen dat hij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

3. De Raad stelt vast dat aan deze vereiste is voldaan nu uit de gegevens van het dossier blijkt dat een repatriëring is voorzien op 26 november 2008 en bijgevolg een gewone vordering tot schorsing te laat zal komen. Verzoekster heeft tevens de nodige diligentie aan de dag gelegd bij het indienen van het verzoekschrift door twee dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing een vordering in te leiden.
3. Artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden.
4. Artikel 32, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 stelt dat het verzoekschrift tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te omvatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Verzoekster dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.
1. Van verzoekster kan worden verwacht dat zij op aannemelijke wijze aantoont een moeilijk te herstellen nadeel te zullen ondervinden in geval van onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat verzoekster een toeristenvisum heeft verkregen en zij thans stelt naar België te komen met commerciële bedoelingen. Verzoekster stelt dat zij handelaarster is en haar handelsactiviteiten, vooral in de periode van het jaareinde, zwaar zullen lijden onder de terugnrijving. Verzoekster meent dat zij het risico loopt ook in de toekomst de toegang tot het Schengengrondgebied geweigerd te zien worden terwijl het noodzakelijk is voor haar handelspraktijk om zich in de Schengenzone te kunnen verplaatsen.
2. De Raad benadrukt dat het ingeroepen nadeel niet het gevolg mag zijn van de eigen keuzes, daden of gedragingen van verzoekster (R.v.St., nr. 114.306, 8 januari 2003; R.v.St., nr. 162.311, 5 september 2006). Verwerende partij werpt terecht op dat verzoekster naar België kwam met toeristisch en niet met zakelijk doel. Verzoekster kan haar commerciële activiteiten niet toelichten. Ze kan geen details geven over zakenpartners, andere contactadressen of eventuele prospecties. Ze legt geen enkel document voor waaruit een gepland zakelijk verblijf in België blijkt. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt, heeft verzoekster geen hotelreservatie, ze verklaarde evenmin dat er mensen buiten op haar wachten terwijl ze een hotelreservatie op zak had (verzoekschrift p.5). Verzoekster stelde duidelijk een hotel te zullen boeken nadat ze de luchthaven zou verlaten.
3. Het ingeroepen financieel nadeel is evenmin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vermits verzoekster ingeval de bestreden beslissing onwettig zou worden bevonden een

schadevergoeding zou kunnen vorderingen voor de geleden schade. Inzake de “de facto weigering van een Schengenvizum in de toekomst” indien de bestreden beslissing tot teruggrijping niet wordt geschorst, betreft dit een hypothetisch nadeel. De bestreden beslissing sluit niet uit dat verzoekster terug naar België mag komen eens zij in het bezit is van de nodige documenten in overeenstemming met de toepasselijke Belgische wetgeving. Derhalve wordt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond.

5. Voor zover verzoekster tevens de schorsing van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats vordert, wordt erop gewezen dat artikel 71 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen bevoegd is om zich uit te spreken of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is met betrekking tot dit onderdeel van de vordering.
6. Er is niet voldaan aan de opgelegde voorwaarden zoals voorzien door artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 november 2008 door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. Ph. DE SMET,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ph. DE SMET

K. DECLERCK.